

[Peter Nielsen.]

byrderne fra de kommuner, som i forvejen gennem stor arbejdsløshed kan være økonomisk svagt stillet, således at staten f. eks. her også tager de 75 pct. af risikoen. I England f. eks. tager staten den fulde 100 pct.s risiko. Men det er glædeligt, at egnsudviklingsarbejdet nu udvides på samme måde som i andre lande, også hvor man har konservativt styre.

Den nuværende lov har givet pæne, men alligevel for små resultater, og hertil kommer, at de arbejdsmuligheder, der er fremskaffet, hovedsagelig har grupperet sig omkring de større byer i de ramte områder. Det har selvfølgelig kunnet afhjælpe noget af landdistrikternes arbejdsløshed, men det medfører, at disse mennesker ofte må bruge 3 à 4 timer på transport til og fra arbejdet. En nordjysk landkommunes arbejdsmandsafdeling, der ligger 30 à 40 km fra Ålborg, har således over $\frac{2}{3}$ af sine medlemmer beskæftiget i selve Ålborg. Det vil i det lange løb betyde en ny sammenklumpning omkring storbyerne, idet disse arbejdere jo forsøger at få bopæl nærmere deres arbejdssted. Men denne ny bestemmelse betyder, at den landkommune, der virkelig vil udvise et initiativ, vil få muligheder for at få industri til sin egn og derved for at kunne beholde sine borgere også i det lange løb. Måske vil det senere være påkrævet, at kommunerne også, for at ikke spekulationsinteresser bliver det afgørende, får en ekspropriationsret, således at uudnyttet jord kan anvendes til industriformål.

En vigtig nydannelse er det, at der nu kan ydes statstilskud til regionale udviklingsudvalg. Den lokale offervilje bliver der stadig brug for; men det ville være godt, om det lokale arbejde kunne udvides bl. a. ved en større konsultativ virksomhed. Hvis det kan ske og de enkelte sager kan viderebehandles lokalt, betyder det, at en decentralisation af arbejdet finder sted, at arbejdet i højere grad sker på selve åstedet. Det har været nødvendigt flere steder, bl. a. i Nordjylland, at ansætte heldagsbeskæftigede specialister, og deres arbejde betyder og har betydet meget. Men også på andre områder kan en decentralisering være på sin plads. Vel er det primære i et egnsudviklingsarbejde at skabe produktion og

beskæftigelse; men der er andre områder, der heller ikke må forsømmes, navnlig da de også kan påvirke mulighederne for øget produktion. Egnsudvikling er det også, at man i vedkommende egn har gode uddannelsesmuligheder, og at der er betingelser for en almen kulturel udvikling. Således er støtte til f. eks. byorkestre og teatre også af egnsudviklende karakter.

Men ikke mindst er det af betydning, at man har den fornødne offentlige administration i disse egne, så man ikke skal til København og bede om lov, hvis man skal flytte en mur 10 cm eller fælde et træ. Det er derfor glædeligt, at der nu er tegn til, at centraladministrationen skal decentraliseres noget. Selvfølgelig må trådene altid samles i Slotsholmsgade. Men det er, som om man dér er overbebyrdet med arbejde; ekspeditionstiden kan da tyde noget på det. Hvis man kan aflaste centraladministrationen for mange af disse småsager, der lige så godt kan afgøres lokalt, ja, måske endog bedre, fordi man har problemet mere praktisk præsent, vil det være et stort fremskridt også egnsudviklingsmæssigt.

Jeg hilser derfor handelsministerens initiativ med glæde, og vi venter nu i provinsen utålmodigt på snarlige resultater. En større spredning af institutioner af uddannelsesmæssig, kulturel og sundhedsmæssig karakter vil ligeledes være ønskelig, og det er glædeligt, at der nu ligesom blæser en blidere østenvind, hvad dette angår; den primære opgave må imidlertid fortsat være at få erhvervs mulighederne mere ligeligt fordelt over hele landet, og jeg håber, at denne revision af egnsudviklingsloven vil være medvirkende hertil. Der er grund til at hilse med glæde, at det rent lokalt er lykkedes at hæve dette nationale arbejde over den partipolitiske strid; nu mangler vi kun at få etableret enigheden her på Christiansborg; det skulle vel heller ikke være umuligt.

Vi er fra mit parti rede til en saglig drøftelse i udvalget, og det må vel give resultat, uden at selve egnsudviklingen behøver at svækkes. Jeg går ud fra, at man i de forskellige partier har drøftet hele problemet med partifæller, som ude i landet står midt i det praktiske arbejde, og som kan fortælle om, at der her ikke er tale om socialistisk plan-